SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 201/03-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 16. septembra 2003 predbežne prerokoval sťažnosť M. H., bytom N., zastúpeného advokátom JUDr. I. R, Advokátska kancelária, N., ktorou namietal porušenie jeho základných práv zaručených v čl. 12 ods. 1 a v druhom oddiele Ústavy Slovenskej republiky a porušenie jeho práv na spravodlivý proces v zmysle Európskeho dohovoru o ľudských právach rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 6 T 87/01 z 1. októbra 2001 a rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 3 To 368/01 zo 17. januára 2002, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. H. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. augusta 2003 doručená sťažnosť M. H., bytom N. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. I. R., Advokátska kancelária, N., ktorou namietal porušenie jeho základných práv zaručených v čl. 12 ods. 1 a v druhom oddiele Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len

„ústava“) a práv na spravodlivý proces podľa Európskeho dohovoru o ľudských právach rozsudkom Okresného súdu Nitra (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 6 T 87/01 z 1. októbra 2001 a rozsudkom Krajského súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 3 To 368/01 zo 17. januára 2002.

Z obsahu sťažovateľovho podania a jeho príloh vyplýva, že okresný súd rozsudkom sp. zn. 6 T 87/01 z 1. októbra 2001 uznal sťažovateľa vinným z trestného činu podvodu formou spolupáchateľstva podľa § 250 ods. 1 a 2 Trestného zákona (ďalej len „TZ“) a uložil mu peňažný trest vo výške 5 000 Sk. Pre prípad marenia výkonu peňažného trestu mu bol uložený náhradný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov podľa § 54 ods. 3 TZ. Spomínaný rozsudok bol rozsudkom krajského súdu sp. zn. 3 To 368/01 zo 17. januára 2002 zrušený vo výroku o uloženom treste a sťažovateľ bol odsúdený podľa § 250 ods. 2 TZ, pričom mu podľa § 53 ods. 1 a 3 v spojení s § 54 ods. 1 TZ uložil peňažný trest vo výmere 5 000 Sk a podľa § 54 ods. 3 TZ mu pre prípad, že by bol výkon tohto trestu úmyselne zmarený, stanovil trest odňatia slobody v trvaní 2 mesiacov. Rozsudok krajského súdu mu bol doručený v priebehu mesiaca marec 2002 (údaj v podnete na podanie sťažnosti pre porušenie zákona zo 7. apríla 2002).

Podľa sťažovateľa obidvoma rozsudkami v predmetnej veci bolo nespravodlivo rozhodnuté, pretože mu boli *„popreté základné ľudské práva na jeho hájenie sa pred súdom“*. Sťažovateľ okrem pochybenia okresného súdu v skutkových záveroch o predmetnej veci namietal aj jeho nesprávny postup, pretože mu podľa jeho tvrdení na hlavnom pojednávaní nebolo umožnené vypočuť svedkov, ktorých navrhoval, ďalej pretože okresný súd nepovažoval za dôveryhodnú výpoveď svedka Ing. M. H., ktorý je jeho otcom, a pri rozhodovaní podľa neho vychádzal iba zo svedeckej výpovede JUDr. A. Š. S ohľadom na spomínané okolnosti ho obidva súdy podľa neho nespravodlivo odsúdili, čím boli porušené *„jeho ústavné práva na spravodlivý proces“*.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti sťažovateľ ústavnému súdu navrhol, aby takto rozhodol: *„Rozsudkom Okresného súdu v Nitre č. 6 T 87/01 zo dňa 1. 10. 2001 a rozsudkom Krajského súdu Nitra č. 3 To 368/01 zo dňa 17. 1. 2002 došlo k porušeniu*

základných ľudských práv a slobôd podnecovateľa upravených v článku 12 ods. 1 a v druhom oddieli Ústavy Slovenskej republiky a porušenie práv podnecovateľa na spravodlivý proces v zmysle Európskeho dohovoru o ľudských právach.“

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 3 citovaného zákona sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Ústavný súd už v rámci svojej judikatúry vyslovil, že lehota dvoch mesiacov na podanie sťažnosti ústavnému súdu podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, ktorá sa pri rozhodnutí počíta od jeho právoplatnosti, by mala vyjadrovať dobu, ktorá je postačujúca pre uplatnenie účinnej ústavnej ochrany sťažovateľom a zároveň rešpektuje aj princíp právnej istoty. Aby uvedené požiadavky spĺňala, môže začať plynúť len vtedy, pokiaľ bolo právoplatné rozhodnutie sťažovateľovi náležite oznámené. Ak sa tak nestalo, táto lehota nemôže začať plynúť (obdobne pozri napr. III. ÚS 133/02).

K porušeniu sťažovateľových práv v predmetnej veci malo dôjsť rozsudkom okresného súdu sp. zn. 6 T 87/01 z 1. októbra 2001, ako aj rozsudkom krajského súdu sp. zn. 3 To 368/01 zo 17. januára 2002, ktorý nadobudol právoplatnosť v súlade s § 139 Trestného poriadku v ten istý deň a v priebehu mesiaca marec 2002 bol sťažovateľovi doručený. Sťažnosť sťažovateľa z 31. júla 2003, ktorou namietal porušenie jeho základných práv zaručených v čl. 12 ods. 1 a v druhom oddiele ústavy a porušenie jeho práv na spravodlivý proces v zmysle Európskeho dohovoru o ľudských právach, bola ústavnému súdu doručená 4. augusta 2003.

Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že sťažnosť sťažovateľa z 31. júla 2003 bola ústavnému súdu doručená po uplynutí lehoty stanovenej pre podanie sťažnosti v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, a preto ju bolo potrebné odmietnuť ako oneskorene podanú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. septembra 2003